

יומא עג

באלו נשאלין באורים ותומים.

הלכה של רב דימי: בגדים שכהן גדול משמש בהן משוח מלחמה משמש בהן, שנאמר (שמות כט) **אֵבֶדְי הַקֹּדֶשׁ אֶרֶב לְאַהֲרֹן יְהִי לְאָמְנוֹ אַחֲרָיו** - למי שבא בגדולה אחריו.

קושי 1 על רב דימי: מתיב רב אדא בר אהבה, ואמרי לה כדי: **יכול יהא בנו של משוח מלחמה**

משמש תחתיו, כדרך שבנו של כהן גדול משמש תחתיו – תלמוד לומר (שמות כט) אֵבֶדְי הַקֹּדֶשׁ יֵאָמְרוּ

יֵאָמְרוּ הַכֹּהֵן תַּחְתָּיו אֲמַנְיוֹ אֶרֶב יֵאָמְרוּ אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ – מי שראוי לבא אל אהל מועד.

ואם איתא, מיחזא חזי!

(הנחה בסיסית לדבריו שמי שלובש בגדים יכול ראוי לבוא לקודש הקדשים על פי **ויקרא טז: לב** וְכַפֵּר הַכֹּהֵן אֶשֶׁר יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֶשֶׁר יִמְלֵא אֹתוֹ יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ):

תירוץ: אמר רב נחמן בר יצחק: הכי קאמר כל שעיקר משיחתו לאהל מועד, יצא זה

שעיקר משיחתו למלחמה.

קושי 2 על רב דימי: מיתיבי: **משוח מלחמה אינו משמש לא בארבעה ככהן הדיוט, לא**

בשמונה ככהן גדול!

תירוץ: אמר ליה אביי: אלא זר משוית ליה? - אלא, ככהן גדול - משום איבה, ככהן הדיוט

משום מעלין בקדש ולא מורדין. (אבל לא מעיקר הדין – מעיקר הדין הוא לובש 8)

קושי על אביי: אמר ליה רב אדא בר אבא לרבא: והאי תנא דלית ליה איבה, ולא קא

משמש, דתניא

כהן גדול	מרוכה בגדים (ולא נמשח)	כהן גדול שירד	משוח מלחמה
ופר הבא על כל המצות		ופר הבא על כל המצות	
ופר יום הכפורים	ופר יום הכפורים		
ועשירית האיפה	ועשירית האיפה		
לא פורע ולא פורם, אבל פורם הוא מלמטה, וההדיוט מלמעלה	לא פורע ולא פורם, אבל פורם הוא מלמטה, וההדיוט מלמעלה	לא פורע ולא פורם, אבל פורם הוא מלמטה, וההדיוט מלמעלה	לא פורע ולא פורם, אבל פורם הוא מלמטה, וההדיוט מלמעלה
ואין מטמא לקרוביו	ואין מטמא לקרוביו	ואין מטמא לקרוביו	ואין מטמא לקרוביו
ומצווה על הבתולה	ומצווה על הבתולה	ומצווה על הבתולה	ומצווה על הבתולה
ומזוהר על האלמנה	ומזוהר על האלמנה	ומזוהר על האלמנה	ומזוהר על האלמנה
ומחזיר את הרוצח	ומחזיר את הרוצח	ומחזיר את הרוצח	ומחזיר את הרוצח (רק לפי ר' יהודה)
ומקריב אונן ואינו אוכל, ואינו חולק	ומקריב אונן ואינו אוכל, ואינו חולק	ומקריב אונן ואינו אוכל, ואינו חולק	ומקריב אונן ואינו אוכל, ואינו חולק
ונוטל חלק בראש, ומקריב חלק בראש	ונוטל חלק בראש, ומקריב חלק בראש	ונוטל חלק בראש, ומקריב חלק בראש	ונוטל חלק בראש, ומקריב חלק בראש
ומשמש בשמנה כלים	ומשמש בשמנה כלים	ומשמש בשמנה כלים	אינו משמש בשמונה בגדים
ופטור על טומאת מקדש וקדשיו	ופטור על טומאת מקדש וקדשיו	ופטור על טומאת מקדש וקדשיו	ופטור על טומאת מקדש וקדשיו
וכל עבודות יום הכפורים אינן כשירות אלא בו	וכל עבודות יום הכפורים אינן כשירות אלא בו	וכל עבודות יום הכפורים אינן כשירות אלא בו	וכל עבודות יום הכפורים אינן כשירות אלא בו

תירוץ: כי לית ליה איבה - בדכוותיה, בדזוטר מיניה - אית ליה.

אחרים שדגלו בשיטת רב דימי: יתיב רבי אבהו וקאמר לה להא שמעתא משמיה דרבי יוחנן.

תגובה לדבריהם: אהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפיהו.

דעה אחרת בבגדי משוח מלחמה: כי אתא רבין אמר: נשאל איתמר. תניא נמי הכי: **בגדים שכהן**

גדול משמש בהן - משוח מלחמה נשאל בהן.

קושי על התירוץ:

- הניחא למאן דאמר חצי שיעור אסור מן התורה,
- אלא למאן דאמר חצי שיעור מותר מן התורה, מאי איכא למימר?

דאיתמר

ריש לקיש	רבי יוחנן	
מותר מן התורה	אסור מן התורה	חצי שיעור
מותר מן התורה, אכילה אמר רחמנא - וליכא	כיון דחזי לאיצטרופי - איסורא קא אכיל	הטעם

הניחא לרבי יוחנן, אלא לריש לקיש מאי איכא למימר?
תירוץ: מודה ריש לקיש שאסור מדרבנן.

